

ODYSSÆ HOMERICÆ PRIMA RHAPSODIA,

GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,

Litteraturæ Græcæ Docens, ad Bibl. Acad. Amanuens E. O.

ET

GABRIEL WILHELMUS HOUGBERG,

Stipendiarius Bilm. Wiburgensis.

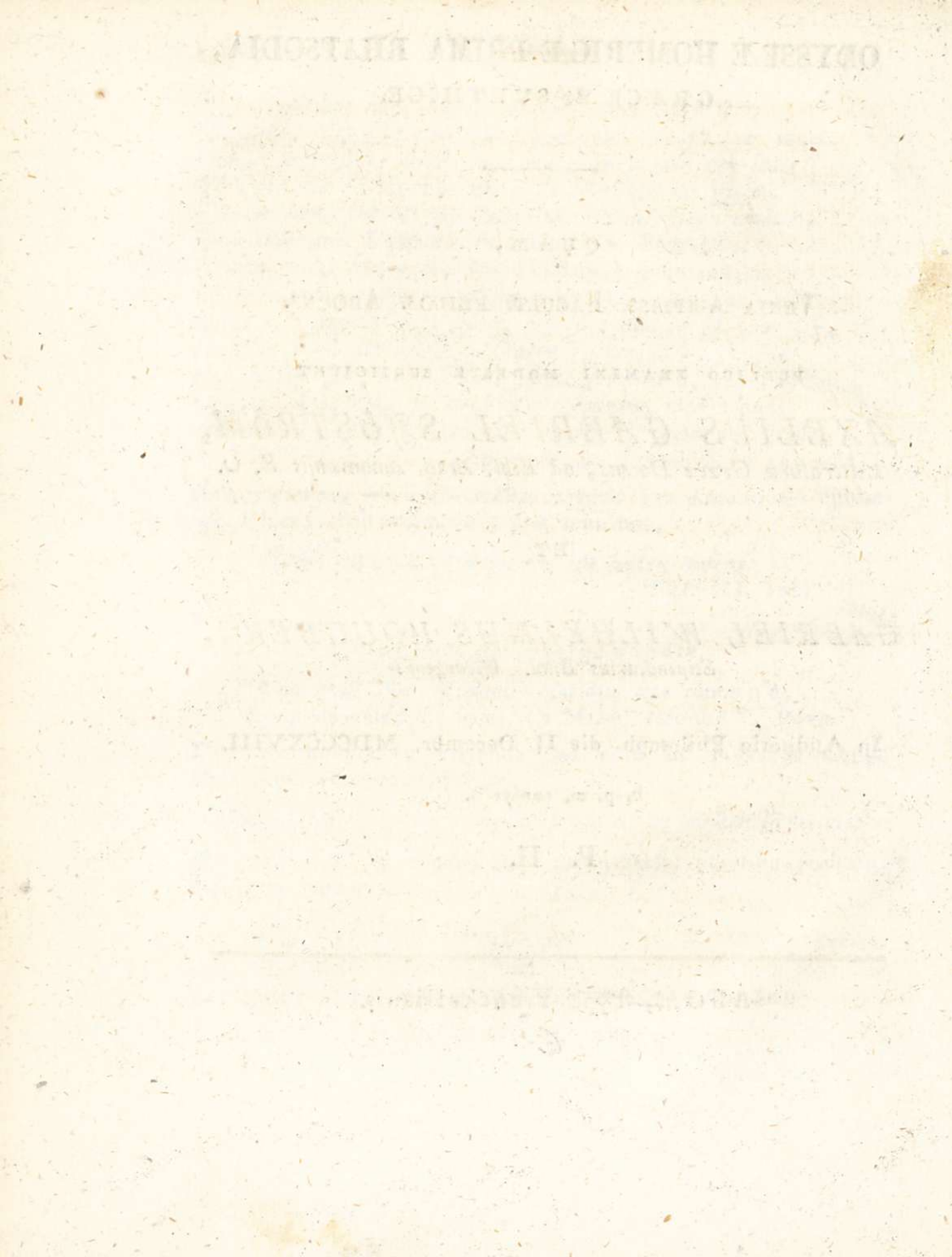
In Auditorio Philosoph. die II Decembr. MDCCCXVIII,

h. p. m. confyctis.

P. II.

ABOÆ, Typis Frenckellianis.

- Dottren utaf mångkunnige Atlas, som djupen i bafvet
 Känner ocb vet öfverallt, ocb som sjelf de böga kolonner
 Uppbår, som från bvaran åtskilja himlen ocb jorden,
 55 Dennes dotter b håller hos sig o yckliga förjarn.
 Och, med söta, bevekande ord bon bonom beståndigt
 Smeker, att han må sitt lthaka glömma; eburu Odysseus,
 Önskande få belst skåda den rök, som stiger åt höjden
 I hans fäderneland, tillönskar sig döden; bar du ej
 60 Böjt ditt sinne, Olympier, än? Har icke Odysseus,
 Vid Argeiernas skepp, dig fågnat med beliga offer,
 Der i det rymliga Troja? Så bögt bvi vredgas du nu Zeus?
 Svarande talade då den molnbopskockande Gud Zeus:
 Dotter, hvad var det för ord, som nu dig flydde ur munnen?
 65 Hur vål skulle jag nånsin förglömt gudlike Odysseus?

- Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσε θαλάσσης
 Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ ἥραν ὀμφὶς ἔχουσι·
 55 Τῷ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
 Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 Ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 Ἥς γαῖης, θανέειν ἱμείρεται· εἰ δὲ νῦ σοὶ περ
 60 Ἐντρέπεται φίλον ἥτορ, Ὀλύμπιε· ἔ νύ τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 65 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαοδόμην;

- Som bar mer än de dödlige vett, och som mera bar offrat
 Åt odödlige gudar, som bo i den rymliga himlen.
 Jordomfamnnarn Poseidon likväl är ständigt och alltid
 Vred för Kyklopens skull, af hvilken han röfvade ögat,
 70 För Polyphemos, den våldiges skull, hvares kraft är den största
 Bland Kyklopernas flock. Han af nymfen Thoosa var boren,
 Dottren till Pborkyn, en kung i det ofruktbärande hafvet,
 Som blef i ålskog förent med Poseidon, i håliga grottan.
 Derföre af jordskakarn Poseidon Odysseus i sanming
 75 Vål ej dödas; men skild från fädernejorden omkringsdrifs.
 Men, låt oss alla, vålan, rådgöra och tänka tillbopa
 På bans återfärd, att den lyckas. Poseidon må lemna
 Redan sin vrede; ändock förmår han ej något, då ensam
 Mot odödliga gudar han strider, och gudarnas rådslag.

- Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰσὰ θεοῖσιν
 Ἀθανάταισιν ἔδωκε, τοὶ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,
 70 Ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κράτος ἐστὶ μέγιστον
 Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δὲ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀπρυγέτοιο μέδοντος,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 75 Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 Νόσον, ὅπως ἔλθῃσι Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 Ὅν χόλον οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντίᾳ πάντων
 Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδανέμεν οἷος.

- 80 *Honom svarade då blåögda gudinnan Athene:*
O vår Far Kronidés, du bögsse af alla regenter,
Om nu då äntligen detta är kärt för de saliga gudar,
Att han hem anländer igen den vise Odysseus;
Må budbäraren då och Argosmördarn Hermeias
- 85 *Vi till Ogygia's ö affärda, att strax med det första*
Han må förkunna vårt fasta beslut skönlockiga nymfen,
Att Odysseus, den bårdade man, må lända till hemmet.
Sjelf deremot jag till Itbaka går, att så jag må kunna
Mer uppmåna hans son, samt mod nedläggga i bröstet.
- 90 *Först till ett råd sen han kallat ibop skönlockige landsmän,*
Han bortvise de friares flock, som jemt och beständigt
Slakta baus får och de trögtframskridande oxar, i stor bop.
Sen jag honom vill sända till Sparta och sandiga Pylos,

- 80 *Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,*
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τέτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστήσει Ὀδυσσεύς δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
- 85 *Νῆσον ἐν Ὀγυγίῃ στρέφόμεν, ὅφρα τάχις*
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βελὴν,
Νόστον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος, ὥς κε νήται
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσσεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῶν,
- 90 *Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς,*
Πᾶσι μνηστῆρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τὲ καὶ ἐς Πύλον ἡμαρτέντα,

- Att utforska, om än det ej börts om hans Faders igenkomst,
 95 Och derjemte förvärfsa ett namn, som af menniskor åras.
 Så hon talte; och knöt vid sin fot de ambrosiska, sköna,
 Gyllene skor, af hvilka hon bårs båd utöfver hafvet,
 Och det obegränsade land, lätt liksom en vindfläkt.
 Fattade väldiga lansen, som är med koppar beslagen,
 100 Tung, stor, kraftig med hvilken hon plågar beroernas leder
 Tukta, på dem då vredgad hon är böghorna gudinnan.
 Steg så i flygande hast från spetsarne ned af olympos
 Stoa så bland Itbakas folk, helt nära Odysseus' portar
 Vid gårdströskeln, och bade sin lans af koppar i banden,
 105 Liknande Mentos, de Tapbiers Kung den redlige gästvän,
 Och nu fann hon de ståtliga friarne, hvil a då afven
 Med stentårningar framföre dörrn förlustade sinnet,

- Νόστον πεισόμενον πατρός φίλος, ἦν που ἀκῆσθ,
 95 Ἦδ' ἵνα μὴν κλέος ἐθλὸν ἐν ἀνδρώποισιν ἔχῃσιν.
 Ὡς εἶπῃς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕψην,
 Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 100 Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχλας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτερη.
 Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρήνων αἰζασα
 Στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προδύροισι Ὀδυσῆος,
 Οὐδ' ἐπ' αὐλείῃ παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
 Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγῆνορας οἱ μὲν ἔπειτα
 Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,

Αλλ' αγε δὴ μεταβηθι, καὶ ἵππου κόσμον αἶσαν
 Δουρατεῦ, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθηνῇ,
 Ὅν ποτ' ἐς ἀκροπόλιν, δόλον, ἠγάγε διὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξάλαπαζαν.

Od. VIII, 492 — Cfr. XXII, 230.

Eandem nos putamus rationem esse, cur πολίπορθος vocetur κατ' ἐξοκὴν Ulixes; neque ea, quæ in OVIDIO leguntur, fidem rei multum infringere valent;

"Quod Thebæ cecidere, meum est. Me credite Lesbon,
 Me Tenedon, Chrysenque, & Cyllan, Apollinis urbes,
 Et Syron cepisse. Mæa concussa putate
 Procubuisse solo Lyrnesia moenia dextra.

Metamorph. XIII, 173.

V. 8. Ὑπεριων, solis h. l. epitheton — ἀπο τοῦ ὑπέρ
 ἡμᾶς ἵεναι —. HESIODUS vero ὑπεριονα solis patrem appellat.

"Θεᾷ δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡὼ δ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνεται,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοῖ οὐρανὸν εὖρον ἔχουσι,
 Γενᾶθ', ὑποδμηθεὶς Ὑπεριονος ἐν φιλοτῆτι."

Theog. 371.

Hinc Ἡελίος ὑπεριονίδης l. c. v. 1011 it. HOMERI Od. XII, 176.
 atque Φανσιβροτος δαίμων ὑπεριονίδας, PIND. — Rem vero
 ipsam, quemadmodum solis boves, Eurylochi consilio, μάστα-
 verint sui socii, & per sex dies, in suam perniciem, fuerint
 epulati, multis enarrat Ulixes. Vid. Od. XIII, 340.

V. 10. Ἀμοθεν — ἀπο τίνος μέρους, ὅποθεν θελεῖς —
 aliqua ex parte, unde volueris. Quibus illa magis arriserit
 vocis explicatio, novæ versionis offerimus periculum:

"Säg ock för oss af detta en del, Zeus' dotter, o Sångmö."

"O snatch some portion of these acts from fate,

Celestial Muse!" — — POPE.

Θεα, Ίουγατῆρ διος. De Jove Musarum patrē, matreque earundem Mnemosyna; hæc habet HESIODUS:

Μουσai Ολυμπιαδες, κουραι Διος αργιοχοιο.
 Τας εν Πιεργη Κρονιδη τεκε πατρι μιγεσσαι.
 Μνημοσυνη. — Theog. v. 52 sqq.

V. 16. Ne in medias res nimium & nos rapiamus lectorem, sufficiat tantummodo dixisse, per septem annos, Ulixem in Ogygiæ insula, apud Atlantis filiam esse commoratum, indeque ad Phæacum terram appulisse. *Od. VII.* — Περιπλομενων ενιαυτων, euntibus ordine fatiis, *ONID. Heroid. I, 101.*

V. 22. Αιδιοπες (ab αιδω uro; & ωψ vultus) populus combustus, niger. Ipsum Jovem abiisse ad αιδιοπας, eodem quo Neptunus consilio, in *Il. I, 423* sqq. narrat poeta. Abs re igitur fore haud putamus, ea afferre quæ in hunc Iliadis locum monet Cel. KÖPPEN: "die Erdkunde konnte zu Homers Zeiten, Besonders unter den Griechen, nur fragmentarisch seyn, Nun ist es allen uncultivirten Menschen und Völkern eigen, dass sie unvollständige historische Data durch ihre Phantasie ergänzen. - - Eben so hatten sie erfahren, dass man in Asien und Africa hin und wieder Æthiopen; d. i. Schwarze gefunden habe, und so bevölkerte ihre Phantasie die ganze südliche Erdhälfte mit Æthiopen." — De sede hujus gentis hæc apud VIRGILIUM:

*Occani finem juxta solemque cadentem,
 Ultimus Æthiopum locus est, ubi maximus Atlas
 Axem humero torquet, stellis ardentibus aptum.*

Æneid. IV, 480.

V. 25. "Att mottaga en festhekatomb af oxar och gum sar." De Æthiopibus Jovi in primis atque aliis etiam diis sacra facientibus, veterum innixa auctoritate, hæc commemorat DOMINA DACIER: "les anciens ont escrit que dans Diospole, c'est a dire, dans la ville de Jupiter, il y avoit un tres grand tem-

ple, ou les Ethiopiens alloient tous les ans en certain temps prendre la statue de Jupiter & celles des autres Dieux, & qu'ils les portoiert en procession tout au tour de la Lybie & faisoient de grands festins pendant douze jours. Voila ce qu'Homere a entendu par ce voyage de Jupiter & des autres Dieux en Ethiopie." L'Iliade d'Homere, a Paris 1711. 8:0 p. 314. — Ἐκατομβή — ἑκατον, *centum* boum sacrificium proprie erat. Nonnullos etiam aliter intellexisse hoc vocabulum, testatur EUSTATHIUS; *τινες δὲ ἑκατομβὴν εἶπον, τὴν ἐξ ἑκατον βασιλεῶν, ἥτοι ποδῶν. ὡς εἶναι, τοῦτ' αὖτ' ὁ λόγος, ἑκατομβὴν καὶ τὴν ἐκ ζῶων συντελούμενην τετραποδῶν πεντε πρὸς τοῖς ἐκκοσιν.* T. I. p. 104.

V. 29. Ἀμυμών, "der unbescholtene d. i. wahrhafte; ἀμύμων, ἀμωμῆτος ist in den alten Gedichten der ἀγαθός, der Heros, dem man keine Feigheit vorwerfen kann, und jeder, der in seinem Fache untadelhaft ist. — An moralische Unbescholtenheit darf man nicht denken." KÖPPEL, — Ægisti scelera & Clytæmnestræ, suæ uxoris, in orci ædibus, Ulixi enarrans virorum rex Agamemnon, hæc addit. durissima sane verba:

Ὡς οὐκ ἀνοτερόν καὶ κύντερόν αἴλλο γυναικός. *Od. XI, 426.*

Nobis, hoc loco, in memoriam succurrunt versus longè optimi; muliebris animi inconstantiam contestantes, quos in celebratissimo opere *Don Quixote de la Mancha* habet divinus ille CERVANTES; en eosdem Hispanice, &, quam valemus bene, Svehice etiam:

Es de vidrio la muger
Pero no se ha de provar;
Si se puede, o no quebrar,
Porque todo podría ser.
Y es mas facil el quebrarse,
Y no es cordura ponerse

Quinnan är just lik ett glas,
Men man ej försöka må; —
Allt kan hända nog ändå; —
Går hon eller ej i kras.
Och det förra lättast händer,
Och, den klok är, akte noga;

A peligro de romperse	<i>Att, hvad ingen kan hopfoga,</i>
Lo que no puede soldarse.	<i>Ej i slika faror länder.</i>
Y en esta opinion esten	<i>Må vid denna mening stå</i>
Todos, y en razon la fundo.	<i>Alla, och min s�ts befinna,</i>
Que si ay Danaes en el mundo	<i>"Om man Danaer kan finna,</i>
Ay pluvias de oro tambien.	<i>"Finnes gullr�gn nog också."</i>

V. 32. Similiter fere OVIDIUS:

Pro superi quantum mortalia pectora c cæ

Noctis habent! —

Metam. VI, 472.

V. 34. "De med sitt  fverd d  draga sig forger mot  det."

 περ μορον,  περ μορα. "Quicquid inopinatum, pr ter expectationem, quicquid violentum, pr ter naturam, quicquid ex stultitia natum, pr ter rationem; ea omnia  περ μοραν γεγεν θαι dicuntur." CLARKE. — "Auch gegen Geschick." Voss.

V. 38. *Ευσκοπος* — *  εϋ παντα σκοπουμενος* — omnia bene speculans. Fuit enim hic Jovis & Maj  filius omnium fere astutissimus, cujus vel in prima jam pueritia gestas res ipse enarrat HOMERUS. Cfr. *Hymn. in Merc. v. 13 sqq.* — Neque id in speciminibus su  calliditatis pessimum, quod Argum, virginis custodem & oculis & vita privavit; nam Acestorides

"Centum luminibus cinctum caput Argus habebat:

Inde suis vicibus capiebant bina quietem:

Cetera servabant, atque in statione manebant.

Confliterat quocunque modo, spectabat ad Io:

Ante oculos Io, quamvis aversus, habebat."

OVID. *Met. I, 625.*

V. 50. "Auf der umfluteten Insel, in einsamer Mitte des Meeres."

Voss.

V. 52. HESIODUS eandem hancce Calypso Oceani & Thyos filiam esse dicit, Cfr. *Theog. 359 sqq.* — De Japetionide